

Lőb Kálmánné

Ezen a képen, anyuka, Lőb Kálmánné ül középen. A kép akkor készült, amikor anyuka Egyiptomban volt látogatóban. Onnan egy időre elutazott Jeruzsálembe is, ahol akkor a szülei laktak. Ez a kép akkor készült. A férfi a jobb oldalon Elijáhu, aki az unokatestvére volt. A másik oldalán Elijáhu menyasszonya áll. Róluk sajnos nem tudok többet. Úgy látom, anyuka ezen a képen még hordja a kalapot.

Anyuka 1927-től 1929-ig volt Egyiptomban. Még élt az anyja Jeruzsálemben; a nagypapa hamarabb meghalt. És élt a nővére, Szára, ott lakott Alexandriában, és ők meghívták, és ott volt két évig. Én nagyon kicsi voltam, amikor elment, úgyhogy nem emlékszem erre, mint ahogy arra sem, hogy milyen gyakran írt nekünk. Gondolom, azért időnként leveleztek apukával. Az biztos, hogy ha írtak, akkor jiddisül csakis. Kint is jiddisül beszéltek a rokonok egymással.

Anyuka tudott varrni, de ez volt az ő balsorsa talán. Első nap, mikor megérkezett Egyiptomba, már egy csomó munkát szereztek neki, és két évig ott varrhatott, de hogy pénzt adjanak, amiért eredetileg ment, hogy kihozza a családot, hogy segítséget szerezzen vagy kölcsönt, olyanról szó se lehetett, hanem hogy ő keresse meg. Mit lehetett megkeresni varrásból annyit, hogy hat gyereket ki lehessen vinni?! Szegény varrt, varrt, és két év után az édesapám megunt, hogy már nincs itthon, és írt neki, hogy jöjjön haza, mert már a nagymama nem bírja, és ez így nem megy tovább. Ő letette a tűt, mindent, egyik napról a másikra otthagyt mindent, megint levágatta a haját, és hazajött. Aztán folytatódott az élet úgy, ahogy azelőtt volt. Egyetlen egyszer növesztette meg a haját, mikor Egyiptomban volt. Szegény, ott egy kicsit felszabadultabban élhetett.